

JUSTITSMINISTERIET

Lovafdelingen

Dato:
Kontor: EU-kontoret
Sagsnr.: 2007-6102-0046
Dok.: JBA40251

**Besvarelse af spørgsmål nr. 7 af 11. december 2007 fra Folketingets
Europaudvalg (EUU alm. del)**

Spørgsmål nr. 7:

”Ministeren bedes – som lovet på samrådet i Europaudvalget den 6. december 2007 – oversende et notat, der redegør for de domme fra EF-Domstolen, som fastlægger EU’s kompetence mht. at lovgive om intellektuelle rettigheder, og for de hjemler i traktaten, der anvendes, når EU vedtager retsakter om intellektuelle rettigheder.”

Svar:

1. EF-Traktaten indeholder ingen bestemmelser i dag, som giver fællesskabslovgiver en specifik beføjelse til at vedtage retsakter om fælleseuropæiske beskyttelsesbeviser på området for intellektuelle ejendomsrettigheder. Med Lissabon-Traktaten indføres en sådan beføjelse ved indsættelse af bestemmelsen i EUF-Traktatens artikel 97a, der har følgende ordlyd:

”Som led i det indre markeds oprettelse eller funktion fastsætter Europa-Parlamentet og Rådet efter den almindelige lovgivningsprocedure foranstaltninger vedrørende indførelse af europæiske beskyttelsesbeviser for at sikre en ensartet beskyttelse af intellektuelle ejendomsrettigheder i Unionen samt indførelse af centraliserede tilladelses-, koordinations- og kontrolordninger på EU-niveau.

Rådet fastsætter ved forordning efter særlig lovgivningsprocedure sprogrordningen for de europæiske beskyttelsesbeviser. Det træffer afgørelse med enstemmighed efter høring af Europa-Parlamentet.”

2. Hidtil har fællesskabslovgiver vedtaget retsakter om europæiske beskyttelsesbeviser på området for intellektuelle ejendomsrettigheder med

Slotsholmsgade 10
1216 København K.

Telefon 7226 8400
Telefax 3393 3510

www.justitsministeriet.dk
jm@jm.dk

hjemmel i EF-Traktatens artikel 308 (tidligere EF-Traktatens artikel 235). Der kan bl.a. henvises til følgende:

Ved Rådets forordning af 20. december 1993 om EF-varemærker, 40/94/EF, indførtes et EF-varemærke på EU-niveau. Det betyder, at det er muligt at opnå varemærkebeskyttelse i hele EU ved at registrere et varemærke hos Harmoniseringskontoret i Alicante i Spanien. Forordningen er ændret ved Rådets forordning 1653/2003/EF af 18. juni 2003, ved Rådets forordning 1992/2003/EF af 27. oktober 2003 og ved Rådets forordning 422/2004/EF af 19. februar 2004.

Med Rådets forordning af 12. december 2001 om EF-design, 6/2002/EF, indførtes et særligt EF-design. Det følger af forordningen, at retten til EF-design enten opnås ved registrering af designet hos Harmoniseringskontoret i Alicante i Spanien eller indtræder af sig selv ved offentliggørelse inden for Fællesskabet. EF-designet eksisterer ved siden af medlemsstaternes – nu harmoniserede – designbeskyttelsesregler.

I tilknytning hertil kan nævnes Rådets afgørelse af 18. december 2006 om godkendelse af Det Europæiske Fællesskabs tiltrædelse af Genève-aftalen om Haag-arrangementet vedrørende international registrering af industrielle design samt Rådets forordning 1891/2006/EF af 18. december 2006 om ændring af forordning 6/2002/EF og 40/94/EF med henblik på Det Europæiske Fællesskabs tiltrædelse af Genève-aftalen om Haag-arrangementet vedrørende international registrering af industrielle design.

Rådets forordning nr. 2100/94 af 27. juli 1994 om EF-sortsbeskyttelse gør det muligt at opnå en særlig industriel ejendomsret for plantesorter, der gælder direkte og på samme vilkår i hele Fællesskabet, og som tildeles af EF-sortsmyndigheden. Forordningen er ændret ved Rådets forordning 873/2004 af 29. april 2004.

Endvidere har Kommissionen fremsat forslag til en forordning om EF-patenter med hjemmel i EF-Traktatens artikel 308. Hensigten med forslaget er bl.a. at sikre en ny patentbeskyttelse på EU-niveau.

Derudover har fællesskabslovgiver vedtaget en lang række fællesskabsretsakter om intellektuelle ejendomsrettigheder, hvorved medlemsstaternes lovgivning harmoniseres med hjemmel i EF-Traktatens artikel 95 om gennemførelse af det indre marked. Som eksempler på retsakter udstedt

med hjemmel i EF-Traktatens artikel 95 kan bl.a. nævnes Rådets første direktiv af 21. december 1988 om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om varemærkeret, 89/104/EØF, og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv af 13. oktober 1998 om beskyttelse af mønstre, 89/71/EF.

3. EF-Domstolen har aldrig konkret taget stilling til gyldigheden af retsakter, der regulerer intellektuelle rettigheder, og som er vedtaget med hjemmel i EF-Traktatens artikel 308 (tidligere EF-Traktatens artikel 235). Domstolen har dog i følgende sager lagt til grund, at sådanne retsakter kan vedtages.

EF-Domstolens udtalelse nr. 1/94 af 15. november 1994 angik EU's tilslutning til WTO. Domstolen afviste, at EU havde eksklusiv ekstern kompetence på området for intellektuelle rettigheder i relation til WTO, idet Domstolen ikke fandt, at disse spørgsmål i sig selv var omfattet af den fælles handelspolitik. Domstolen bemærkede imidlertid, at en eksklusiv ekstern kompetence for Fællesskabet ikke kun beroede på definitionen af den fælles handelspolitik, men også opstod i de tilfælde, hvor Fællesskabet med hjemmel i EF-Traktatens artikel 100 og 100 A (i dag EF-Traktatens artikel 94 og 95) havde fastlagt fælles regler, der ville blive berørt af WTO's regler om intellektuelle rettigheder (TRIPS-aftalen). En sådan eksklusiv ekstern kompetence opstod efter Domstolens opfattelse desuden i de tilfælde, hvor Fællesskabet havde vedtaget fælles regler som f. eks. den førnævnte EF-varemærkeforordning, der har hjemmel i EF-Traktatens artikel 235 (nu EF-Traktatens 308).

I sag C-350/92 bekræftede Domstolen, at artikel 100 og 100 A (i dag EF-Traktatens artikel 94 og 95) kunne anvendes til at harmonisere national lovgivning vedrørende intellektuelle ejendomsrettigheder, og at EF-Traktatens artikel 235 (nu EF-Traktatens artikel 308) kunne anvendes til at vedtage europæiske rettigheder, således som det var sket med den førnævnte EF-varemærkeforordning.

4. Fællesskabslovgiver har således allerede i dag vedtaget en række retsakter om fælleseuropæiske beskyttelsesbeviser på området for intellektuelle ejendomsrettigheder. Dette er som ovenfor nævnt sket med hjemmel i EF-Traktatens artikel 308 (tidligere EF-Traktatens artikel 235).

I overensstemmelse hermed er det anført i Justitsministeriets redegørelse af 4. december 2007 for visse forfatningsretlige spørgsmål i forbindelse

med Danmarks ratifikation af Lissabon-Traktaten (side 54), at der med indsættelsen af artikel 97a i EUF-Traktaten alene etableres et specifikt hjemmelsgrundlag for EU til at regulere et område, som EU allerede i medfør af EF-Traktatens artikel 308 regulerer, og at dansk tilslutning til artikel 97a derfor ikke forudsætter anvendelse af proceduren i grundlovens § 20.